

Hela ani Ssmierci, ale luta Nada a Lubosz byd' dyrbi, schto da chze jeho nawabicz? Sfo, schtuz so temu nochze dacj nastrojeci, a so wot Ssudzenja a Tam inja no hze dacj wotpokasacz, dyz shyschi, so chze Boh na te mjesto we jeho Woci maj Radu namakacj, dzejz won p. la swojego Blischeho Czlesku namaka, da ja newjem, schto jeho herwak chynto nawabicz, troschtorowacj, aby nasstrojecj.

Nejsim pak mnj sara besbojni, supi Ludiho, so mnj nifikomu nochzemj jeno jene Sslovecko k Dobrocji dierzecj, dyz chze nam tolla Boh schitke nasche Rjedhi sa to k Dobrocji dierzecj. A dyz mnj nifikomu jeno jene Wokomiknenje nashe Ssudzenje spuszczenim, so chze won nam swoje Ssudzenje do Wjecinoszje spuszczenicj. Schto pak nam pomha, dyz mnj to neczinimj? ale so radsjo potem He-

rempla teho Swojeta, dyzli nasheho nebeskeho Motza ryhtujemj? nicjo wjazn, kiba, so mnj so s Nady do tej najwestszej Menadu fastorecim; a dzejz bnyh my herwak nadneho smjelneho a dobrociiveho Boha mjezi molj, tam sezimimy zebi jeho k Nepsczechielesj a nawabimy jeho k Mewu a k Schrafi, pszechz wo zebi.

Tajku Hubenosz dyrbeli my swjeru wopomnicj, a nashe Zivjenje tak pscheszijanszje wuknycj nawozicj, so by koydyn, Pscheczeljo tak derje, jako Nepsczecheljo widzili, so mnj prawi Schulerjo Krystusowi smj, a so mainy tajku Wutrobu, we kotrej jene nedogruntowane Zorko teje Luboszje je, kotrej nidyn nesaprahnie. To chytk nam schitkim nasch luby Worzecz we Liebeschach, psches swojego swjateho Ducha, Krystusa dla, nadane spuszczenicj, zamen!

Na piatu Nedjelu po swiatej Trojizj.

Sslysh moju Prostwu schak, moj JEsuso, moj Bozo,
Pschindz do moj Dom a Duch, a daj mi twoje Sbozo,
Uz Proza, Djeto, Bumscht, bes tebe pomha nam.
Dzejz pak ty s Vladu sy, tam pschindze Sbozo knam, zamen!

Saj, Kneze, JEsuso, na twoje Estowo a twoju Pschitka snju pichiblizuju so ja njeck ktebi, so by moje Djeto psches tohame swiecjene bylo, a ja tejch swojego sbojnych ejinjazeho Estowa kraknega Troschta dostat. Ktebi so ja njeck sytej Wutrobu modli: O nadny JEsusko, tez pschiblizuju so, na twoju Kasn a Radu, ja pytam twoju Nadu, njech Krepka namne panje, da Troscht so Dusch stanje. Njech so mi ton dwojakij Troscht mojej Duschi djenj stanje: Ed me mojich Rjechow dla nochzesch satamacj, ale s Nady hohrjewacj. Ja hym iwar s Pjetrom jedyn rjeschny Cilowek, mojich Pschestupenjow je wjazj, dyzli mejich Lošow: Alle, taj! ja so tejsch haben twojego Estowa djerzu, kotrej ty Pjetrej a druhim Rjeschnikam prajit sy; So nejssy pschishot tych ludzych Rjeschnikow satamacj, ale jich jako subene Wom zu swojemu